

ind paa at fravige Bestemmelserne i Loven. Det har han Lov til, det bliver en rent privat Aftale mellem Kunden og Vekselereren; hvorledes de to Herrer arrangerer sig, vil Loven ikke kunne faa nogen Indflydelse paa. Selve det Spørgsmaal, som vist blev fremdraget af den sidste ærede Taler, Rentespørgsmaalet, maatte man indføre i Loven, hvis det skulde faa nogen væsentlig Betydning. Det hjælper ikke i en Vedtægt for Fondsbørsen at gøre noget saadant. Det kommer man sagtens over mellem Kunden og Vekselereren, og det kommer man ogsaa i Virkeligheden over nu. Jeg tror ikke synderlig paa, at der udbetales den spekulerende Kunde nogen Rentegodtgørelse efter Udlaan af Papirerne. I Virkeligheden bliver Forholdet det, at Vekselereren køber, opgiver Kunden, hvad der er købt for, og erklærer, at han skal betale en saa og saa høj Rente derfor. Det er i Øjeblikket en meget høj Rente, Kunderne betaler, vistnok op mod 9 pCt., 1 ½ pCt. over Nationalbankens Diskonto og desuden en Provision. Det betaler Kunden for sit Spekulationskøb. Samtidig udlaaner Vekselereren Papirerne; det vil sige, at han spekulerer i Nedgang overfor en Kunde, der ønsker Opgang. Saaledes kan det i alt Fald ligge. Det kan naturligvis ogsaa ligge omvendt. Om man siger Nedgang først og Opgang bagefter, er i dette Tilfælde ligeegyldigt.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet Nedgang eller Opgang af Papirerne, Baisse eller Hausse, vil jeg sige, ligesom det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), at naturligvis kan Nedgangsspekulation være lige saa hæderlig, agtværdig og samfundsnyttig — saaledes tror jeg, han udtrykte sig — som Spekulation i Opgang, men det vil nu alligevel ikke være anderledes, end at der i den store Offentlighed vil klæbe sig noget odiøst ved en Nedgangsspekulation. Og kan man komme det til Livs — det er jo muligt, at Afviklingskassen kan bidrage dertil —, maa jeg sige, at der er al god Grund til at gøre det. Selv i et saadant Øjeblik som nu, da der er almindelig Nedgang paa Børsen for alle Papirer, maa jeg tro, at Nedgangsspekulationen gør en vis Nytte. Og den vil gøre jo mere Nytte, des mere den er paa Tid, idet den i alt Fald køber noget til Dækning og derfor kan siges, hvor underligt det end lyder, at holde Kurserne oppe. Det er i hvert Fald muligt, at en Nedgangsspekulation i Virkeligheden holder Kurserne oppe. Jeg tilstaar, at jeg taler rent teoretisk, ud fra det, jeg kan regne mig til, jeg har ingen personlig Erfaring paa dette

Omraade. Men jeg tror, som sagt, at Nedgangsspekulation kan holde Kurserne oppe ved at gaa ind med sine Dækningskøb. Paa den anden Side er der noget odiøst for Offentligheden ved Nedgangsspekulation af den Grund, at der til den, ligesom for øvrigt til al Spekulation, let vil klæbe det, at man ønsker at paavirke i Spekulationsretningen, altsaa i dette Tilfælde i Retning af Nedgang, og det kan føre til et Rygtesmederi, der er skadeligt — jeg skal altsaa med al Indskrænkning bruge dette Udtryk —, til en Omtale af Forretninger som daarlige, som mindre sunde o. s. v., hvad der i Virkeligheden er til Skade for Næringslivet og mere skadelig efter min Mening, end hvis man søger at fremhæve de gode Sider ved et Værdipapir. Selve Fondsbørsens Idé maa, som den sidste ærede Taler var inde paa, være den at vurdere Papirerne og vurdere dem sundt. Jeg tror imidlertid ikke, man alligevel kommer udenfor Spekulationsmomentet; for i selve Vurderingen kan der ligge en Bedømmelse af Betingelserne og Vilkaarene for, om det gaar op eller ned, og dermed er man inde paa Spekulationen, der altsaa ikke kan komme bort fra Fondsbørsen. Man maa derfor tage Hensyn til dette, og det gør Lovforslaget ogsaa. Loven af 4. Oktober 1919 gør det naturligvis ogsaa. Men hvis man virkelig vil dette Forhold mellem Vekselerer og Kunde til Livs, er Afviklingskassen egentlig den eneste Maade, saaledes ser jeg paa det, hvorpaa man kan hjælpe. Thi da vil Stykkeudlaeningen falde bort, saa vidt jeg kan forstaa.

Jeg maa sige, at Reglerne for Afviklingskassen i Lovforslaget er ikke meget tydelige, kan maaske heller ikke være tydelige, thi det hele beror jo paa en Vedtægt, vi ikke kender. Jeg maa antage, at Afviklingskassen skal gøre Nedgangs- og Opgangsspekulationerne, eller rettere hjælpe til, idet der skal al Forretning føres hen, saaledes at Afviklingskassen ikke kan gøre en Forretning i Nedgang uden ogsaa at have en Opgangsforretning ved Siden af. Afviklingskassen maa altid have en Køber samtidig med, at der er en Sælger, og hvis dette er rigtigt, kan den gøre Nytte, saaledes forstaar jeg det. Den højtærede Minister kan jo sige mig imod, hvis jeg tager fejl; jeg vil være bekendt, at jeg kan tage fejl, thi jeg bevæger mig her paa et ret fremmed Omraade. Men saa er jeg ogsaa enig med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green) i, at saa gaar det ikke an, naar man endelig kommer med dette Forslag, at stille Afviklingskassen paa et saa